

Palmusunnuntai 8.4.2017 Tenerife San Francisco -kirkko

Ystävän isoäiti tilasi kampaajan vain muutamaa päivää ennen kuolemaansa. Tukka värjättiin ja laitettiin nätisti. Mummo ei puheenmenetyksen vuoksi saanut sanottua, että jakaus toiselle puolelle, kiitos! Mutta omaiset tajusivat. Kampaajan poistuttua isoäiti peilin ja hän asetteli kutrinsa oikeaan järjestykseen. Arkussakin ne kehystivät kauniisti mummon rauhallisia kasvoja.

Tuntuu aina pysäyttävältä tavata kuolemaansa valmistautuva ihminen. Joilla-kuilla on kaikki valmiina, mietittynä ja mieli levollinen ja tyyni. Mahdollisimman kivuttomat, selkeät päivät ovat parhaimmillaan kuolevalle itselleen sekä hänen läheisilleen kuin lahja. Tiedän ihmisiä, jotka ovat ennen voimiensa lopullista hiipumista järjestäneet paitsi monenlaisia käytännön asioita, myös elämää kiittäviä juhlia yhdessä rakkaittensa kanssa.

Jeesus ja hänen läheisensä saivat näitä lahjapäiviä ennen hänen ristiinnaulitsemistaan. Mutta ainakin osa opetuslapsista jättää ne käyttämättä. Jeesus puhui lähestyvästä kuolemastaan, mutta kaikki eivät ottaneet häntä todesta. Juhlittuna sankarina hän saapui kaupunkiin vain lähteäkseen sieltä hyljättynä ja yksinäisenä. Palmusunnuntain perinteiset tekstit puhuvat tästä.

Mutta Maria otti lahjan vastaan ja antoi lahjan kuolemaansa valmistautuvalle Jeesukselle. Nardusöljy, joka yhä tunnetaan aromaterapiassa erittäin vahvana eteerisenä öljynä, leviää huumaavana tuoksuna huoneeseen. Nardusöljy oli antiikin aikana tunnettu ylellisyysöljy, jonka juuret ovat ajurvedisessä lääketieteessä. Sitä käytettiin sekä lääkeöljynä että parfyyminä.

(Mielestäni tavaratalojen kosmetiikkaosastojen tuoksu on jännittävä. Siellä tuoksuu hyvälle ja vivahteikkaalle, koko maailmalle. Sieltä löytää tuoksua, jotka henkivät myskiä, vaniljaa, merta, ambraa, sitrusta, ruusua, laventelia, ja metsää. Nardusöljyä tuskin löydämme, mutta varmasti orientaltuoksua, jotka henkivät tummaa Arabian yötä tai voidetta, joka tuo mieleen Karibianmeren sinen kookoksentuoksullaan.)

Tätä hoitavaa ja rauhoittavaa öljyä Maria tuhlaa pullollisen Jeesuksen jalkojen voitelemiseen. Juudas himoitsee rahoja, joten hän näkee eleen turhana ja moittii Mariaa. Jeesus puolestaan moittii Juudasta: ”Anna hän tekee tämän hyvän minulle, hoitakaa köyhänne myöhemmin!”

Kun kuolema on lähellä aavistuksena tai odotuksena, ajan merkitys muuttuu ja arjen prioriteetit muuttuvat. Asioista, jotka periaatteessa ja käytännössäkin

ovat tärkeitä, saattaa tulla noissa hiljaisissa hetkissä toisarvoisia. Ja toisarvoisilta vaikuttavista asioista ensiarvoisia. Kaikilla sanoilla, teoilla ja eleillä on erilaista, korostunut merkitys. Kun ystäväni mummo halusi uuden tukanlaiton, ei kenelläkään ollut siihen mitään vastaansanomista. Kampaaja tilattiin osastolle. Pieni hetki kauneutta ja hemmottelua!

Hän, joka ei ymmärrä eikä koe ajankulun muutosta tuossa hetkessä, ei mitenkään voi ymmärtää elämän ja kuoleman rajapinnan huokoisuutta. Mutta kuolevan vierellä valvonut ja välillä huoneesta ulkona käynyt kuvailee tuntemustaan: ”Kaikki vain tapahtuu siellä ulkona aivan kuin aina ennenkin, ihmisiä tulee ja menee. Siellä sairaalassa kaikki oli niin pysähtynyttä, erilaista.”

Palmusunnuntaina valuu kallis öljy ja palmunoksat heiluvat. Aika Betanian tuvassa on kuin pysähtynyt ja kiiruhtaa eteenpäin kohti vääjäämättömiä tapahtumia Jerusalemin tiellä. Samassa hetkessä on käsillä hitaasti kulkeva aika, jossa rakkaat ihmiset kohtaavat ja ovat toisilleen läsnä ja etenevät hetket, joissa kansan iloinen huuto kiihdyttää tapahtumia eteenpäin.

Palmusunnuntaina voi viivähtää hetken myös Juudaksen rinnalla. Miltä hänestä tuntuu olla tuo ulkopuolinen, joka ei ajan ja hetken merkitystä ymmärrä? Ymmärtääkö hän itse, kuinka pihalla hän on oman ahneutensa ja pahuutensa tähden?

Maria ymmärtää paljon, sanoitta ja hiljaa. Luonnollisesti haluamme samaistua häneen ja etsiä yhteyttä Jeesukseen Marian kautta. Kaiken keskellä leijailee rakkauden tuoksu, Kristuksen todellisen tuntemisen tuoksu.

“Juhlittuna sankarina hän saapui kaupunkiin vain lähteäkseen sieltä hyljättynä ja yksinäisenä.”

Jeesuksen matka ristille alkaa tänään. Tänä vuonna eivät palmunoksat liehu päivän tekstissä, vaan kallis, Intiasta asti tuotu sakea nardusöljy leviää tuoksuna ilmaan. Aisteihin vetoavia kertomuksia molemmat. Tässä tapahtumassa puhuttelevinta on Marian syvä rakkaus Jeesusta kohtaan ja hänen ainutlaatuisuinen, rajoja rikkova tapansa osoittaa se.

Jeesus ottaa Marian teon vastaan itsestään selvänä ja luonnollisena ja asettuu puolustamaan häntä arvostelijoita vastaan. Jeesus myös näkee Marian teossa paljon enemmän merkitystä kuin tämä itse. Marian edellinen kohtaaminen Jeesuksen kanssa oli tapahtunut myös aivan konkreettisesti hänen jalokojensa juuressa: silloin Maria oli vaipunut Jeesuksen eteen itkien ja valittaen veljensä Lasaruksen kuolemaa.

Pääsiäisviikko, Kunnian kuninkaan kärsimystielle liittyminen, voi muodostua merkittäväksi hengelliseksi matkaksi meille. Se alkaa tänään ja kuljettaa meitä päivä päivältä lähemmäs kohti ristiä ja ylösnousemusta.

Tule mukaan tälle matkalle muiden opetuslasten joukkoon!

Maria voiteli illallisen päätteeksi Jeesuksen kalleimmalla voiteella, mitä markkinoilta löytyi, säästelemättä ja kitsastelematta, koska hän rakasti. Välitti koko sydämeästään. Evankeliumista ei käy ilmi tiesikö hänkään, mitä Jeesukselle olisi seuraavien päivien aikana tapahtuva, mutta hän teki minkä voi. Samalla kun hän voiteli Opettajansa jalat, sai hän itse tuon huumaavan tuoksun hiuksiinsa. Maria voiteli tietämättään Jeesuksen hautaamista varten ja kantoi seuraavien päivien aikana hiuksissaan sitä tuoksua, joka muistuttaisi häntä heidän läheisestä hetkestään veljen, sisaren ja muiden opetuslasten läsnä ollessa.

Jeesus tiesi aikansa. Öljystä pulitettu summa on mitättömän pieni vertauskuva siitä hinnasta, jonka Jeesus tulisi maksamaan. Voitelu oli sydäimestä kumpuavaa rakkautta, uskoa Jeesukseen Jumalan Poikana. Jumala armosaan antoi Marian tehdä sen, jotta kaikki vihdoinkin tietäisivät, miksi Hänen Poikansa oli syntynyt. Lukekaa evankeliumi ja hämmästykää!

Jeesuksen kohtaaminen tekee todeksi sen, että hän on kutsunut ihmisen nimeksi. Hän hyväksyy meidät ja armahtaa meidät. Olemme hänen silmissään jotakin aivan erityistä ja rakastettavaa. Itsensä tutkistelu Jumalan lempeiden silmien alla ja hänen läsnäolossaan voi johtaa myös vapauteen, iloon ja elämän täyteyteen. Vain tästä – ei pelosta – voi kummuta Jumalan rakastaminen kaikella sillä omalla olemuksellamme, sillä mitä me olemme.

Entä sitten lähimmäisen rakastaminen? Jeesuksen tekstissä lausuma profetia ”köyhät teillä on luonanne aina, mutta minua teillä ei aina ole” ainakin on toteutunut täydellisesti. Köyhiä ei maailmasta puutu. Näen, että tämä on samalla kutsumus ja tehtävä Jeesuksen seuraajille. Aivan kuin hän antaisi tässä jälleen yhden perinnön seuraajilleen.

Kohtasin kerran ihmisen, joka omien sanojensa mukaan oli jo vuosikymmenien ajan painiskellut sen epätietoisuuden kanssa, mikä on hän kuolemattoman sielunsa kohtalo. Mikä olisi elämän ja vapautuksen sana tässä tilanteessa? Sanoisin näin: lopeta tuon miettiminen, astu ulos kammiostasi, astu tähän maailmaan johon Jumalan valtakunta on tullut, ryhdy tekemään Jumalan valtakunnan tekoja, auta köyhiä, lohduta murheellisia, ruoki nälkäisiä, vie vangeille ilosanoma. Sanalla sanoen, ryhdy rakastamaan lähimmäistäsi sa-

noin ja teoin! Astu ulos minäkeskeisyydestä ja ryhdy palvelemaan muita! Tämähän oli äiti Teresankin ohje: kun oma ahdistus käy sietämättömäksi, astu toisten ihmisten joukkoon, palvele heitä, ryhdy puolustamaan syrjittyjä ja heikkoja! Sillä syrjittyjen parista nousee Jumalan teko ja tahto maailmaa kohtaan.

Sampo Muurinen & co